

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**LEGISLAȚIA PRIVIND SPORTIVUL PROFESIONIST
ȘI SPORTUL DE PERFORMANȚĂ**

Documentare și sinteză: Violeta Anghelescu, expert parlamentar

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

* Lucrarea poate fi accesată direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă.

CUPRINS

BELGIA.....	5
GERMANIA.....	7
ITALIA.....	11
OLANDA.....	14
ROMÂNIA.....	17
SPANIA.....	20

BELGIA

Belgia nu are o tradiție foarte puternică în domeniul sportului, în afară de fotbal, ciclism și alte câteva sporturi neretribuite.

Belgia este compusă din trei districte lingvistice și comunități etnice distincte (franceză, flamandă și germană). Politicile sportive țin exclusiv de fiecare provincie, guvernul central având responsabilități extrem de limitate. În fiecare comunitate există un minister al sportului. Deoarece fiecare Comunitate acordă finanțări pentru sport doar în comunitatea respectivă, majoritatea domeniilor sportive sunt organizate în federații în fiecare comunitate.

Odată cu reforma instituțională din 1980, Comunitatea franceză este responsabilă pentru politica sportivă și managementul infrastructurii sportive. În 1983, ADEPS (Administrația de educație fizică și sport) a devenit una dintre direcțiile generale ale Ministerului Comunității Franceze. La 1 ianuarie 1994, Comunitatea franceză a transferat Regiunii valone și Comisiei comunitare franceze (COCOF) exercitarea competențelor sale în ceea ce privește infrastructurile sportive. Decretul din 8 decembrie 2006 privind organizarea și subvenționarea sportului în Comunitatea franceză¹ reglementează:

- drepturile și obligațiile generale ale cercurilor și ale membrilor acestora;
- recunoașterea ca sportiv la nivel înalt, speranță sportivă și partener de formare;
- recunoașterea federațiilor sportive și a asociațiilor sportive; - burse acordate federațiilor;
- încadrarea;
- formarea instructorilor.

Capitolul V al Decretului menționat abordează și problema subvențiilor. Astfel, conform art. 30.1, în fiecare an, Guvernul acordă fiecărei federații sportive, federației sportive recreative și unei asociații sportive recunoscute o subvenție de funcționare fixă. Această subvenție este destinată să acopere o parte din cheltuielile suportate de federațiile și asociațiile recunoscute pentru a asigura atât funcționarea lor de bază în contextul îndeplinirii scopului lor corporativ, cât și remunerarea personalului administrativ al federațiilor sportive recunoscute și asociația menționată la articolul 25 alineatul (1) și personalul directorilor administrativi și sportivi ai federațiilor sportive de agrement și ai asociațiilor sportive. Pentru federațiile sportive și asociațiile menționate la articolul 25

¹ http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=fr&la=F&table_name=loi&cn=2006120866

alineatul (1), subvenția acordată fiecăreia este egală cu cea mai mare subvenție de funcționare acordată în ultimii trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului decret în temeiul dispozițiilor decretului din 26 aprilie 1999 de organizare a sportului în Comunitatea franceză menționat la articolul 51.

În cazul federațiilor sportive de agrement și al asociațiilor sportive, subvenția acordată fiecăreia este egală cu cea mai mare, obținută în ultimii trei ani care precedă data intrării în vigoare a prezentului decret prin adăugarea subvenției de funcționare și a subvenției complementare pusă în lichidare în temeiul dispozițiilor decretului din 26 aprilie 1999 de organizare a sportului în Comunitatea franceză menționat la articolul 51. Subvenția de funcționare forfetară este majorată cu 2,5% în cazul în care federația sau asociația în cauză deține între 20 și 33% sportivi aparținând genului minoritar sau ° 5% în cazul în care federația sau asociația în cauză deține mai mult de 33% din atleții care aparțin genului minoritar . Valoarea subvenției de funcționare forfetară este legată de fluctuațiile indicelui prețurilor de consum. Indicele de bază al prețurilor de consum este în vigoare la 1 decembrie 2007.

Guvernul poate acorda o subvenție complementară pentru a sprijini punerea în aplicare a unui plan de dezvoltare a programelor sportive la nivel înalt, inclusiv pentru personalul sportiv necesar implementării acestuia. În cazul unui eveniment excepțional sau al unei noi situații care implică o federație sau o asociație recunoscută, Guvernul poate, din proprie inițiativă sau la cererea federației sau asociației în cauză, să evalueze factorii care ar putea duce la o schimbare semnificativă, pozitivă sau negativă, în cheltuielile de funcționare și adaptarea în consecință a subvenției fixe anuale de funcționare atribuite acesteia.

Comitetul olimpic și interfederal belgian (COIB)²

Comitetul olimpic și interfederal belgian (COIB)³ este reprezentantul mișcării olimpice și a valorilor sale în Belgia. Este recunoscut de CIO și este membru al COE. Alături de federațiile sportive naționale (care acționează prin extensiile comunității lor), COIB este una dintre singurele instituții sportive active în diferite comunități. În Comunitatea franceză, aceasta este recunoscută prin decretul din 8 decembrie 2006⁴; în Flandra, este sprijinit pe baza proiectelor pe care le prezintă ministrului sportului.

În funcție de caz, COIB își asumă un rol de sprijin, de coordonare sau de lider în calitate de partener în sportul de performanță din Belgia. Misiunile COIB privesc pregătirea

² https://www.researchgate.net/publication/261812705_Les_federations_sportives

³ <https://olympic.be/nl/>

⁴ Décret de la Communauté française du 8 décembre 2006 visant l'organisation et le subventionnement du sport en Communauté française, Moniteur belge, 20 février 2007.

și supravegherea sportivilor pentru Jocurile Olimpice, dar și oferirea sprijinului pentru federațiile sportive și, în general, promovarea valorilor olimpice precum jocul corect, solidaritatea, depășirea pe sine, excelența etc. COIB sprijină sportivii de înaltă performanță și se colaborează cu federațiile sportive naționale și cu ministerele sportului comunitar. A identificat 78 de federații sportive, olimpice și non-olimpice.

Veniturile operaționale ale COIB provin în principal de la Loteria Națională, autoritățile publice, CIO (prin intermediul programelor de solidaritate olimpică și CIO) și activități proprii. Cheltuielile de exploatare, din partea lor, sunt alocate în mare parte sportului de înaltă performanță (participare și pregătire, proiectul „Be Gold” dedicat tinerelor talente).

Printre dimensiunile strategice ale federațiilor sportive, dimensiunea sportivă este, fără îndoială, cea mai importantă. Conține obiectivele federației sportive în ceea ce privește sportul la nivel înalt și sportul pentru toți. În unele federații, așa cum subliniază D. Shilbury și K. A. Moore, aceste obiective vor concura, în special pentru că implică necesitatea de a arbitra între ele în ceea ce privește alocările financiare și cele umane. Obiectivele pentru sportul de înaltă performanță se referă la rezultatele sportive internaționale, creșterea participării sportivilor la competiții sportive internaționale și îmbunătățirea serviciilor în beneficiul sportului de înaltă performanță. Nu toate federațiile sportive au obiective sportive la nivel înalt sau un obiectiv central. Majoritatea federațiilor sportive organizează totuși competiții naționale, regionale sau locale pentru membrii lor, iar unele organizează activități necompetitive sau de agrement. Acestea vor urmări pur și simplu să îmbunătățească serviciile sportive pe care le oferă membrilor lor.

GERMANIA

Germania nu are o legislație federală specifică activităților sportive, însă Constituția și legea civilă stipulează că cetățenii germani au dreptul de a participa la competiții sportive. La nivel local, fiecare stat și-a dezvoltat propriile reglementări sportive care îi încurajează pe oameni să participe la competiții naționale și internaționale. La nivel federal, Ministerul de Interne este responsabil cu sponsorizarea și promovarea sportului. Politica sportivă germană se bazează pe următoarele principii:

- autonomie;
- finanțarea activităților sportive;
- cooperarea cu organizațiile sportive.

Germania are peste 84 de federații sportive recunoscute. Cele mai importante sunt Confederația Sportivă Germană (Deutscher Sportbund, DSB) și Comitetul Olimpic German. DSB cuprinde toate organizațiile sportive federale și de stat. Multe companii

implicate în activități de educație și știință legate de sport sunt, de asemenea, membre ale DSB. Organizațiile sportive din Germania sunt guvernate de Codul civil. Germania este, de asemenea, un participant activ la competițiile sportive internaționale și promotor al politicilor sportive internaționale.

Politica sportivă federală⁵

În conformitate cu Constituția, sprijinul federal pentru sport se concentrează pe sportul de înaltă performanță și pe activitățile sportive excepționale de interes național. Politica sportivă este un domeniu de activitate solicitant, cu aspecte extrem de diferențiate și cu o mare varietate de abordări. Principiile de bază ale politicii sportive sunt autonomia sportului, subsidiaritatea finanțării sportului și cooperarea cu organizațiile sportive.

Politica sportivă federală este orientată pe divizarea constituțională a responsabilităților între guvernele federale și cele de stat. Pe baza responsabilității sale de a reprezenta Germania în străinătate, guvernul federal pune în sarcina sa promovarea sportului de clasă mondială, în timp ce statele au responsabilitatea principală pentru promovarea sportului de agrement pentru toți. Ca parte a responsabilității sale naționale pentru sport, Guvernul Federal este dedicat, de asemenea, supravegherii și îmbunătățirii condițiilor-cadru pentru dezvoltarea corespunzătoare a sportului de agrement, nu numai pentru că sportul în general este o sursă importantă de sportivi de elită, ci și pentru că sportul de agrement poate contribui la promovarea coeziunii sociale.

Sportivii de top sunt modele pentru toți. Succesul lor îi motivează pe mulți tineri să participe și la activitățile sportive. Succesul lor este rezultatul anilor de muncă asiduă, disciplină și angajament - calități care ajută și societatea să funcționeze.

Guvernul federal sprijină, de asemenea, sportul de înaltă performanță practicat de către sportivi cu handicap. Realizările lor merită recunoaștere, iar guvernul federal vrea să permită și să susțină aceste realizări.

Direcția Generală SP⁶ este responsabilă pentru politica sportivă, în special pentru promovarea sportului de înaltă performanță. Abordează politicile generale și juridice ale politicii sportive naționale; Problemele sportive UE și internaționale; promovează sportul de înaltă performanță, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități; luptă împotriva dopajului; și sprijină formarea unor facilități pentru sportul de performanță.

Responsabilitatea guvernării⁷ sportului de performanță în Germania revine în primul rând organismelor sportive. Aceasta se datorează autonomiei acordate cluburilor și federațiilor de către constituția germană. Deși nu există o guvernare specifică de

⁵ <https://www.bmi.bund.de/EN/topics/sport/federal-sport-policy/federal-sport-policy-node.html>

⁶ <https://www.bmi.bund.de/EN/ministry/structure-and-organization/structure-organization.html>

⁷ <https://www.lexology.com/library/detail.aspx?q=c1a7ed43-c6df-4807-a081-980772c67bbb>

reglementare a sportului profesionist de către stat, i se aplică cadrul juridic general (dreptul civil, dreptul public, dreptul penal etc.).

În Germania, cluburile din cadrul unui sistem de liga trebuie să fie supuse unui proces de licențiere. Pentru a obține o licență, echipa sau clubul relevant trebuie să demonstreze că are o bază economică stabilă. Nu sunt impuse limite sau restricții financiare atâta timp cât această bază economică stabilă este documentată. Fotbalul german a introdus un regulament pentru cluburile care operează sub formă de companii comerciale. Conform acestui regulament, majoritatea acțiunilor de vot ale acestor companii trebuie să fie deținute de asociațiile lor mamă controlate de membri (regula „50 +1”). Această regulă este menită să protejeze cluburile de fotbal germane de efectele adverse (anticipate) ale influențelor exterioare. Este menit în special pentru a proteja stabilitatea economică a cluburilor, relația dintre sportul profesional și sportul amator în cadrul cluburilor și integritatea și credibilitatea sporturilor competitive.

Bundesliga a adoptat, de asemenea, regulamente care împiedică proprietatea minorităților în mai multe cluburi. Acest lucru este menit să împiedice investitorii să aibă mize importante în mai multe cluburi diferite. Reglementările UEFA privind fair-play-ul financiar există și în domeniul fotbalului. Conform acestor reglementări, cluburile care participă la fotbalul profesional trebuie să îndeplinească cerințele de „pauză”.

Disputele din sportul profesional sunt probleme care se încadrează în jurisdicția legală obișnuită. Cu toate acestea, majoritatea organismelor de conducere sportive relevante au stabilit regimuri de arbitraj.

Prin urmare, în majoritatea cazurilor în care este implicat un club, o asociație sau un jucător, orice litigii sau pretenții legate de sport sunt tratate de către anumite instanțe de arbitraj care aplică regulile de arbitraj respective. Instanța de arbitraj trebuie să fie prevăzută în reglementările asociației sau ale clubului și trebuie să fie independentă de asociație sau club.

Numai în cazuri specifice în care o decizie a unei instanțe de arbitraj sportiv se bazează pe o încălcare majoră a normelor de procedură poate fi contestată într-o instanță națională. O listă exhaustivă a acestor cazuri se găsește la punctul 1059 din Codul de procedură civilă din Germania (ZPO). Punctul 1059 se aplică numai, potrivit alineatului 1066, cu toate acestea, deciziilor luate de instanțele de arbitraj „adevărate”, care sunt instanțe de arbitraj formate din arbitri externi. Curțile de arbitraj „false”, cunoscute și sub denumirea de instanțe de arbitraj interne, sunt cele formate din arbitri din cadrul organismului instituțional care a instituit instanța de arbitraj.

Există o varietate de legislații atât la nivel național, cât și la nivel federal, care reglementează drepturile și obligațiile generale ale radiodifuzorilor și conținutul difuzat de aceștia. În plus față de legislația specifică care se referă la protecția minorilor, cele mai

relevante dispoziții pentru autoritățile sportive profesionale se regăsesc în Tratatul de radiodifuziune interstatală (RStV).

RStV conține, de asemenea, dispoziții specifice privind publicitatea, ale căror principii de bază se regăsesc la paragraful 7, precum și o listă albă pentru anumite evenimente care trebuie difuzate în aer liber, care se află la punctul 4.

Cele mai importante exemple de evenimente din lista albă sunt anumite jocuri ale Cupei Mondiale FIFA și unele competiții ale Jocurilor Olimpice de vară și de iarnă.

În Germania există diferite modalități de a obține permisele de muncă sau vizele pentru sportivii străini și pentru personalul de instruire și administrativ, în funcție de naționalitatea persoanelor individuale. Din cauza libertății de circulație a lucrătorilor fără restricții, resortisanții UE nu sunt supuși niciunei restricții cu privire la permisele de muncă. Nu trebuie să obțină permise de ședere și nici nu au obligații de raportare dacă șederea lor în Germania nu depășește trei luni.

Cetățenii din țările din afara UE trebuie să obțină un titlu de ședere (de exemplu, viză, permis de ședere, card albastru al UE). Acest lucru poate fi solicitat la consulatele sau ambasadele din țara de origine a sportivului înainte de a veni în Germania. În funcție de țara de origine, poate fi solicitat chiar și la o agenție germană pentru străini, după intrarea în Germania. Punctul 18 alineatul (2) din Legea rezidenței stabilește necesitatea generală de a obține și aprobarea Agenției Federale pentru Ocuparea Forței de Muncă (BA), în cazul în care lucrează în Germania.

Pentru sportivii profesioniști străini și pentru membrii personalului de instruire sau administrativ din țări din afara UE care concurează temporar sau lucrează în Germania, reglementările relevante privind necesitatea obținerii unui permis de ședere se găsesc la punctele 17 și 37 din Regulamentul de reședință (AufenthV). Deși regula generală este aceea că străinii trebuie să obțină permise de ședere, punctul 17 (2) AufenthV prevede o excepție de la aceasta. Dacă un străin este angajat mai puțin de 90 de zile într-o perioadă de 12 luni, el sau ea nu trebuie să obțină un titlu de reședință atâta timp cât cerințele alineatului 22, nr. 4 din Regulamentul privind angajarea resortisanților străini (BeschV) sunt respectate.

Sportivii profesioniști străini pot obține permise de ședere fără aprobarea Agenției pentru ocuparea forței de muncă dacă îndeplinesc cerințele prevăzute la punctul 22 BeschV. Acest alineat prevede că un sportiv sau antrenor străin trebuie să aibă mai mult de 16 ani și trebuie să facă parte dintr-o asociație sportivă care plătește un salariu brut de cel puțin 50% din pragul de venit al sistemului de securitate socială. În plus, organizația competentă trebuie să confirme calificările sportive ale sportivului sau ale antrenorului. Permisul de ședere eliberat este legat de scopul șederii persoanei (de exemplu, la evenimentul sportiv special al unui sportiv profesionist). Prin urmare, poate fi valabil doar

pentru o perioadă limitată de timp. Permisul de muncă poate fi, de asemenea, condiționat (de exemplu, condiționat de persoana care se califică pentru un eveniment athletic sau de clubul angajator care rămâne într-o anumită divizie). Nu este necesar un permis de muncă general dacă sportivul sau antrenorul îndeplinește cerințele permisului de ședere prevăzute la punctul 22 BeschV.

În Germania, relația dintre sportivii profesioniști și cluburile lor se bazează pe contractele de muncă încheiate de părți, astfel cum se prevede la punctul 611a BGB. Prin urmare, atunci când un jucător este transferat, contractul de muncă al jucătorului cu fostul club trebuie reziliat și trebuie încheiat un contract de muncă cu noul club. Deși contractul de muncă poate, în general, să pună restricții asupra persoanei fizice, aceste restricții sunt limitate de paragraful 138 BGB. Articolul 138 BGB prevede că orice tranzacție legală contrară ordinii publice este nulă. Restricții suplimentare pot apărea din alte surse, cum ar fi Regulamentul financiar al fair-play-ului, interdicțiile de transfer impuse clubului și Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor. O altă restricție este în cazul minorilor.

Având în vedere principiul pacta sunt servanda, persoanele fizice nu au dreptul de a cumpăra ieșirea din obligațiile contractuale datorate cluburilor lor sportive profesionale. O modalitate de a evita acest lucru ar fi însă includerea unei clauze de cumpărare în contractul de muncă. Un alt mod de a încheia reciproc relația contractuală este de a încheia un acord de reziliere a acesteia.

ITALIA

Statutul sportivului "profesionist" este reglementat de Legea din 23 martie 1981⁸, nr. 91, potrivit căruia atletul profesionist este cel care își obține mijloacele proprii de existență prin desfășurarea de activități sportive cu remunerare și continuitate (articolul 2). Conform art. 2 sunt sportivi profesioniști atleții, dar, de asemenea, antrenorii, directorii tehnici și sportivi și formatorii sportivi, care exercită activități sportive cu titlu oneros, cu continuitate în cadrul disciplinelor reglementate de CONI și care au calificarea federațiilor sportive naționale, în conformitate cu regulile emise de aceste federații, cu respectarea directivelor stabilite de CONI pentru distincția dintre activitatea de amator și cea profesionista. Profesionistul în sport, și mai ales sportivul este de obicei încadrat ca un angajat (art. 3), spre deosebire de sectorul sportului amator, în cazul căruia cea mai comună formă de muncă este aceea a lucrătorilor independenți. În primul caz, angajatul este supus puterii organizatorice, ierarhia și disciplina angajatorului, în timp ce în sportul de amatori, serviciul profesional (plătit, de asemenea, pe baza de munca autonomă) ignoră

⁸ https://www.gazzettaufficiale.it/atto/serie_generale/caricaDettaglioAtto/originario?atto.dataPubblicazioneGazzetta=1981-03-27&atto.codiceRedazionale=081U0091&elenco30giorni=false

posibilitatea exercitării prerogativelor angajatorului menționate anterior, iar lucrătorul execută în mod independent serviciul profesional dedus în contract.

Prin Decretul legislativ din 23 iulie 1999⁹, n. 242, lui CONI i s-a încredințat sarcina de a stabili, în armonie cu sistemul sportiv internațional, criteriile distincției dintre sportul profesional și sportul amator¹⁰, pentru a crea atât o omogenitate a criteriilor distinctive, cât și pentru a reduce litigiile privind calificarea anumitor tipuri de contracte de muncă. După definirea figurilor profesionale din cadrul sportului profesional, la art. 3 primul alineat, Legea nr. 91/1981 stabilește faptul că prestația cu titlu oneros a sportivului face obiectul contractului de muncă subordonat; de fapt, legiuitorul a introdus, pentru termenul de sportiv, o prezumție de muncă subordonată. Cu toate acestea, legea nu exclude faptul că activitatea sportivului profesionist poate avea caracteristicile furnizării activității de muncă independentă, dar, în conformitate cu prezumția de subordonare, ea însăși indică ipotezele în care performanța cu titlu oneros a sportivului constituie obiectul ocupării locului de muncă de sine. De fapt, art. 3 stabilește că serviciul cu titlu oneros devine obiectul unui contract de muncă independentă atunci când sunt îndeplinite cel puțin una dintre următoarele cerințe: „activitatea se desfășoară în contextul unui singur eveniment sportiv sau al mai multor evenimente legate între ele într-o perioadă scurtă de timp; sportivul nu este legat contractual în ceea ce privește frecvența sesiunilor de pregătire sau de antrenament; serviciul care face obiectul contractului, deși are un caracter continuu, nu depășește opt ore pe săptămână sau cinci zile în fiecare lună sau treizeci de zile în fiecare an ”.

Indiferent de formă, raportul de muncă sportivă trebuie să fie, potrivit art. 4, cu titlu oneros și se stabilește prin asumare directă cu stipularea unui contract în scris, sub pedeapsa nulității, între sportivul și compania care beneficiază de serviciile sportive. Pe lângă angajarea directă, legiuitorul a prevăzut în mod expres faptul că, acordul dintre sportiv și compania care beneficiază de servicii este prevăzut pe baza unui contact standard pregătit în conformitate cu acordul încheiat la fiecare trei ani de federația națională de sport și reprezentanții categoriilor în cauză.

În cazul în care există clauze din contract care conțin derogări peiorative care se agravează, acestea sunt înlocuite ipso iure cu clauzele contractului model. Lucrătorul sportiv profesionist își poate încheia contractul numai cu o firmă sportivă înființată sub forma unei societăți pe acțiuni sau a unei societăți cu răspundere limitată; în plus, pentru a-și desfășura activitatea, pe lângă furnizarea în statutul său pentru desfășurarea exclusivă a sporturilor și activităților conexe, clubul sportiv trebuie să obțină afiliere de la federația sportivă competentă recunoscută de CONI. Angajatul, după cum se observă din

⁹ Decretul legislativ din 23 iulie 1999 n. 242 a abrogat legea nr. 426 din 1942 și a reformat structura organizatorică a CONI și federațiile naționale, dar nu și-a schimbat în mod substanțial sarcinile și, pe de altă parte, a confirmat apartenența entităților la sistemul sportiv internațional și relevanța regulilor din acest ultim regulament statal.

¹⁰ <http://www.csddl.it/csddl/calciatori-professionisti/2.html>

primul alineat al art. 5, intitulat „cesiunea contractului”, este obligat să încheie un contract de muncă cu un termen de reziliere de cel mult cinci ani de la data începerii raportului de muncă având posibilitatea reînnoirii contractului în aceiași termeni. În al doilea alineat al art. 5 se recunoaște, de asemenea, posibilitatea transferului contractului, înainte de expirarea termenului de reziliere, de la o companie la alta, cu condiția să existe consimțământul angajatului și să se respecte metodele stabilite de federațiile sportive naționale. Desigur, transferul menționat nu trebuie să fie numai în formă scrisă, ci trebuie depus la Federația Sportivă relevantă în conformitate cu art. 4, alin. 2, pentru a permite verificările necesare. Termenul de reziliere al contractului indicat la art. 5 și art. 16 din Legea 91/1981, la data intrării în vigoare, a constituit o inovație care a dus la eliminarea obligațiunii sportive, deoarece la expirarea contractului, sportivului i se recunoaște libertatea de a negocia pentru a încheia un nou contract de muncă.

Orice jucător profesionist este acoperit de o asigurare obligatorie¹¹ de pensionare și invaliditate, conform Legii nr. 366 din 14 iunie 1973. Contribuțiile la asigurările sociale sunt calculate pentru salariul brut anual al jucătorului și sunt distribuite în următoarele proporții: două treimi sunt plătibile de clubul sportiv și o treime trebuie să fie plătită de jucător. În orice caz, contribuțiile se plătesc în întregime de către club, care poate reține suma corespunzătoare din salariul jucătorului.

Orice remunerație plătită de un club unui jucător profesionist (italian sau străin) pentru performanțele sale sportive trebuie considerată venit rezultat din angajare și impozitat în consecință în conformitate cu articolul 49 din Codul fiscal italian (TUIR). Clubul acționează ca agent de reținere. Remunerația unui jucător profesionist poate consta atât dintr-o sumă fixă, cât și o sumă variabilă. Conform articolului 51.6 din TUIR, valoarea variabilă (un bonus) este considerată, de asemenea, un venit echivalent cu 50% din suma relativă. În plus, beneficiile (cum ar fi locuința sau o mașină) sunt de asemenea venituri provenite din angajare (articolul 51.3 TUIR).

Venitul legat de vânzarea sau atribuirea drepturilor de imagine ale sportivilor profesioniști, dacă remunerația se datorează jucătorului care acordă în mod direct utilizarea imaginii sale sau clubului (în special, indiferent dacă este legat de o performanță sportivă sau se referă exploatarea imaginii sale personale) este de asemenea considerat drept venit rezultat din angajare.

Remunerația datorată jucătorului care acordă dreptul sponsorului de utilizare a imaginii sale este considerată: venit provenit din activități independente, dacă activitățile promoționale sunt exercitate în mod permanent și profesional; sau „alte venituri”, dacă activitățile promoționale nu sunt exercitate în mod permanent și profesional.

¹¹ <https://thelawreviews.co.uk/edition/the-sports-law-review-edition-5/1211685/italy>

Guvernul a introdus o măsură fiscală atractivă cu „Decreto Crescita” pentru lucrătorii străini veniți în Italia. Acest decret a introdus un regim specific pentru sportivii profesioniști străini care își transferă reședința fiscală în Italia din ianuarie 2020¹².

OLANDA

Olanda¹³ aspiră să fie una dintre primele zece țări din arena sportivă internațională. Performanțele puternice ale sportivilor de elită îi vor permite să atingă acest obiectiv. Medaliile câștigate de sportivii de elită îi inspiră și pe alții să practice sportul de performanță. Din aceste motive și din alte motive, guvernul investește în sportul de elită.

Investiții în sportul de elită

Pentru a concura la nivel mondial, sportivii de elită trebuie să fie capabili să-și dedice tot timpul și energia sportului lor special. De asemenea, aceștia au nevoie de îndrumare și sprijin de cea mai bună calitate, nu numai în ceea ce privește sportul lor, dar și din mediul lor social și de muncă și al societății în general. Pentru a facilita acest lucru, guvernul central investește în sportul de elită în parteneriat cu NOC * NSF¹⁴ în următoarele moduri:

Inovarea în sportul de elită

Guvernul investește în inovație în sportul de elită, în special în programe de pregătire și competiții. De asemenea, finanțează programe pentru dezvoltarea talentului sportiv și îmbunătățirea cunoștințelor și abilităților cercetătorilor de talente și antrenorilor sportivi.

Indemnizații personale pentru sportivii de elită

Sportivii de elită care câștigă sub salariul minim brut pot fi eligibili pentru o indemnizație personală care să le permită să dedice cât mai mult timp carierei lor sportive.

Facilități de instruire și educație pentru sportivii de elită

¹² Venitul va beneficia de o scutire de 50% în ceea ce privește impozitul pe veniturile personale. În special, cluburile italiene de fotbal vor fi încurajați să achiziționeze jucători străini, deoarece vor negocia remunerația jucătorilor pe o bază netă, profitând de o economie de costuri ca urmare a sarcinii fiscale reduse, oferind astfel un salariu brut mai mic.

¹³ <https://www.government.nl/topics/sports/elite-sport>

¹⁴ <http://www.sportbond.nl/en>

Olanda are o serie de facilități de instruire și educație (CTO) pentru sportivii de elită, unde pot trăi, studia și se pot antrena cu normă întreagă pentru competiții la nivel înalt. De asemenea, au acces la facilități de medicină sportivă de top.

Școli secundare pentru tineri sportivi talentați

Unele școli secundare sprijină sportivii tineri, astfel încât să poată combina învățarea și participarea la sportul de performanță. Școala își coordonează orarul în clasă cu programele de pregătire, pentru a-i încuraja să-și construiască o carieră în societate, alături de cariera lor ca sportivi de elită.

Pregătirea locurilor de muncă și angajarea sportivilor de elită

Un nou program de colaborare susținut de comunitatea de afaceri contribuie la îndrumarea sportivilor de elită către un loc de muncă adecvat, în timpul sau după cariera lor sportivă. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să fie singure în promovarea unui mediu de lucru prietenos cu sportul, astfel că guvernul a lansat propria schemă pentru a oferi sportivilor de elită locuri de pregătire sau locuri de muncă temporare în serviciul public.

Organizarea evenimentelor sportive

Guvernul intenționează să organizeze o serie de evenimente sportive de elită internaționale pe teritoriul Olandei.

Sectorul sportiv angajează 150.000¹⁵ de oameni, iar un milion și jumătate de olandezi fac voluntariat în cluburi și asociații sportive în fiecare lună. Investițiile în talentul sportiv și eficiența politicii sportive de elită susțin performanțele puternice ale sportivilor olandezi de gen masculin și feminin. Guvernul olandez investește peste un miliard de euro anual. Economia sportului reprezintă 1% din totalul economiei olandeze.

În ceea ce privește sportul, olandezii se mândresc cu tradițiile lor puternice, în special în domeniul natației, fotbalului și patinajului rapid. Țara se străduiește întotdeauna pentru o poziție de top 10 în tabelele cu medalii olimpice. Între 1900 și 2016, olandezii au câștigat 395 de medalii (122 de aur reprezintă un procent de 31%) la Jocurile Olimpice. Înnotul a fost responsabil pentru multe medalii de aur. Cel mai bun rezultat din toate timpurile pentru olandezi a fost Sydney 2000 (locul 8, 25 de medalii, 12 de aur).

Centrul de înaltă performanță Papendal - un centru sportiv exemplar

Ca „centru pentru sporturi de înaltă performanță și educație”, Papendal le permite tinerilor sportivi să trăiască, să studieze și să se antreneze într-un singur loc. Reducerea la

¹⁵ <https://www.kennisbanksportenbewegen.nl/?file=8583&m=1518441105&action=file.download>

minimum a călătoriilor între școală, casă și sport au asigurat programe educaționale adaptate, care se potrivesc cu programele lor individuale de pregătire. Centrul facilitează sporturi precum ciclism, BMX, atletism, volei, handbal și baschet cu scaune cu roțile. Aproximativ 400 de sportivi se antrenează zilnic în Centrul de înaltă performanță Papendal.

Centrul oferă un hotel de patru stele, un centru medical, clădiri de școli, cel mai bun restaurant sportiv de elită din lume, antrenori mentali și sportivi, terapeuți de masaj, psihologi sportivi. Centrul de înaltă performanță Papendal oferă locuințe și antrenamente pentru sportivii individuali pe termen lung, precum și tabere de antrenament pentru cluburi, atât din Olanda, cât și din străinătate.

Numărul sportivilor care se antrenează la Centrul de înaltă performanță Papendal este în creștere, iar realizările lor sunt în continuă creștere. Peste 100 de sportivi Papendal au mers la Jocurile Olimpice de la Rio de Janeiro, de trei ori mai mulți comparativ cu Londra, FC Barcelona Spania, Tottenham Hotspur Marea Britanie, precum și multe cluburi de fotbal olandez de nivel înalt s-au antrenat la Centru. Experții spun că Centrul de înaltă performanță Papendal este acum unul dintre cele cinci cele mai bune centre de formare din lume.

Organizațiile sportive olandeze¹⁶ au început să facă lobby puternic în anii 90, și au fost susținute de oameni de afaceri și politicieni de seamă, subliniind sensul societății prin participarea la activitățile sportive și importanța sportului de elită, punând sportul din nou pe agenda politică. Acest lobby a fost consolidat în 1993 prin înființarea NOC * NSF ca organizație generală pentru sport, fuzionând NSF cu NOC. În urma acestor evoluții, au fost organizate mai multe conferințe și dezbateri și au fost tipărite publicații, conștientizând atât puterile sportului, cât și sportul de elită ca pilot principal, ca sursă de inspirație și o oportunitate de a contribui la abordarea problemelor sociale complexe - așa-numitele probleme rele (ATKearney 1992, van Bottenburg și Schuyt 1996, Stam 1996). Deputații din Parlament și funcționarii publici din departamentul de sport al ministerului de sport au susținut puternic acest „lobby sportiv”. Aceste grupuri, au reprezentat diferite instituții, au enunțat o credință comună cu privire la importanța politicii sportive și a sportului.

Între 1999 și 2010, bugetul sportiv a crescut de 4 ori. Simultan cu creșterea bugetului, au existat modificări semnificative în distribuția și destinația fondurilor alocate. Înainte de 2003, o parte dominantă din bugetul sportiv al guvernului național a fost alocat către NOC * NSF și la OPS-uri. Din bugetul guvernului național pentru sport, aproximativ 80% a fost direcționat pentru proiecte care au contribuit la obiectivele formulate de guvernul național pentru creșterea calității infrastructurii sportului local și îmbunătățirea utilizării rolului social mai larg pentru sport. În plus, autoritățile locale în sine au trebuit să

¹⁶ <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/19406940.2013.796566>

contribuie cu o suplimentare de 50% din costurile proiectului (van der Poel 2003). Aceasta a creat un efect multiplicator; cheltuielile publice locale au crescut de la 855 milioane EUR în 1999 la 1.499 milioane EUR în 2010.

O altă schimbare în această perioadă a fost aceea că guvernul olandez a început să aprobe sportul de elită ca instrument de politică. Bugetul pentru sportul de elită a crescut treptat de la 2 milioane EUR în 1987 (Pouw 1999), la 5,7 milioane EUR în 1999 și urmat de o creștere accentuată la 26,5 milioane EUR în 2008 și 36,3 milioane EUR în 2011. Astfel, în distribuția și destinația bugetului în creștere al sportului public s-au alocat în mod substanțial mai mulți bani sportului de elită.

Înființarea unui fond pentru sportivul de elită în 1994 a marcat punctul de plecare al acestei schimbări de politică. A fost urmat de un proces sistematic și coerent de politică sportivă de elită, îndreptat spre îmbunătățirea „climatului sportului de elită” (van Bottenburg 2000). Inițial, obiectivul principal al acestei politici a fost utilizarea valorii sociale a sportului de elită prin acordarea de sprijin organizațiilor sportive naționale, îmbunătățirea condițiilor sociale ale sportivilor de elită și contracararea efectelor secundare negative ale sportului de elită (Ministerie van VWS 1998). Deși acest obiectiv de politică reflectă o schimbare de paradigmă în comparație cu atitudinea guvernului față de sportul de elită din anii 1980 și mai devreme, guvernul a fost criticat de NOC * NSF și de mai multe NSO-uri pentru lipsa de claritate și lipsa de ambiție. Ca răspuns la aceste critici și la entuziasmul publicului pentru succesele inegalabile din punct de vedere istoric ale sportivilor olandezi la Olimpiada din 2000 și 2004, guvernul a aliniat obiectivelor sale de politică sportivă de elită cu organizațiile umbrelă ale sportului.

În 2005, guvernul a declarat că „susține obiectivul sectorului sportiv pentru a se asigura că Olanda se situează printre primele zece țări din lumea sportului internațional” (Ministerie van VWS 2005). Guvernul a menționat importanța sportului de elită „ca simbol pentru ambiție, ca sursă de relaxare și pentru beneficiul imaginii noastre naționale atât acasă, cât și în străinătate” (Ministerie van VWS 2005) ca justificare a acestui obiectiv de politică.

ROMÂNIA

Legea nr. 69 din 28 aprilie 2000¹⁷ a educației fizice și sportului cap. IV art. 12 reglementează sportul de performanță astfel:

¹⁷ <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/22262>

(1) Sportul de performanță constituie un factor esențial pentru dezvoltarea sportivă pe plan național, îndeplinind o importantă funcție reprezentativă pentru România în competițiile sportive oficiale cu caracter internațional.

(2) Organele administrației publice centrale cu atribuții în sport și autoritățile administrației publice locale asigură mijloacele necesare pentru pregătirea sportivilor de performanță, acordarea sprijinului științific și medical necesar, precum și pentru încadrarea lor în sistemul de educație și deplină integrare socială și profesională.

(3) Pe timpul satisfacerii stagiului militar organele administrației publice centrale de specialitate asigură sportivilor de performanță condiții pentru continuarea pregătirii, precum și pentru participarea la concursurile sportive interne și internaționale.

Art. 13 (1) Prin sportul de performanță se urmărește valorificarea aptitudinilor individului într-un sistem organizat de selecție, pregătire și competiție, având ca scop ameliorarea rezultatelor sportive, realizarea de recorduri și obținerea victoriei.

(2) Sportivii de performanță sunt persoanele care practică sistematic și organizat sportul și participă în competiții cu scopul de a obține victoria asupra partenerului, pentru autodepășire sau record.

(3) Pentru a participa la competițiile sportive oficiale locale sau naționale un sportiv de performanță trebuie să fie legitimat la un club sportiv.

(4) Evidența legitimării și transferarea sportivilor sunt în competența federațiilor sportive naționale, a ligilor profesionale și a asociațiilor județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport, potrivit statutelor și regulamentelor federațiilor sportive naționale.

(5) Sistemul competițiilor sportive oficiale pe ramuri de sport este elaborat și organizat de federațiile sportive naționale, potrivit statutelor și regulamentelor acestora.

Art. 14 (1) În condițiile legii și în conformitate cu prevederile cuprinse în statutele și regulamentele federațiilor sportive naționale și internaționale, sportivii de performanță pot fi: a) amatori; b) profesioniști.

(1¹) Sportivii de performanță pot încheia cu o structură sportivă un contract de activitate sportivă.

(2) Sportivul profesionist este cel care pentru practicarea sportului respectiv îndeplinește următoarele condiții:

a) are licența de sportiv profesionist;

b) încheie cu o structură sportivă un contract individual de muncă sau un contract de activitate sportivă.

(2¹)Structurile sportive și sportivul de performanță menționate la alin. (1¹) se obligă prin contractul încheiat între părți să respecte prevederile specifice din statutele, normele, regulamentele federațiilor sportive naționale și, după caz, ale ligilor profesioniste din ramura de sport respectivă și care au ca obiect activitatea de selecție, pregătirea, performanța și participarea la competiții interne și internaționale.

(4)Licența de sportiv profesionist se obține în conformitate cu procedurile prevăzute în statutele și în regulamentele federațiilor sportive naționale.

(5)Sportivii străini pot desfășura activitate ca sportivi profesioniști la o structură sportivă din România, în baza permisului de muncă eliberat în condițiile legii.

(6)Federațiile sportive naționale asigură organizarea evidenței sportivilor de performanță din ramura de sport respectivă.

(7)Drepturile și obligațiile sportivului de performanță sunt cele prevăzute în statutele și în regulamentele federațiilor sportive naționale, precum și cele din contractele încheiate între părți.

(8)Calitatea de sportiv profesionist încetează în conformitate cu prevederile statutelor și regulamentelor federațiilor sportive naționale.

(9)Ramurile de sport în care se poate practica sportul profesionist se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Agenția Națională pentru Sport, la propunerea federațiilor sportive naționale.

(10)Condițiile de practicare a sportului profesionist se stabilesc prin normele federațiilor sportive naționale, cu avizul Agenției Naționale pentru Sport.

Art. 141 (1)Sportivii de performanță sunt autorizați să își desfășoare activitatea de către federația sportivă națională pe ramură de sport.

(2)Autorizația emisă de către federația sportivă pe ramură de sport, în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului tineretului și sportului, atestă calitatea de sportiv de performanță în vederea încadrării veniturilor acestuia, obținute din contractul de activitate sportivă, în categoria activităților independente.

Art. 15 (1)Autoritățile administrației publice centrale și locale pot sprijini pregătirea sportivă, integrarea în sistemul de învățământ, integrarea socială și profesională a sportivilor de performanță, după caz, pe întreaga perioadă a carierei sportive.

(2)În sensul prevederilor alin. (1), unitățile sau instituțiile de învățământ asigură, după caz, pentru sportivii de performanță scutiri de frecvență, sesiuni de examene deschise și condiții de înscriere în învățământul universitar, potrivit legii.

SPANIA

În elaborarea legii sportului din anul 1990, s-a adoptat Decretul regal¹⁸ 1467/1997 din 19 septembrie, privind sportivii de performanță și, ulterior, ordinul din 14 aprilie 1998, privind modificarea anexelor Decretului Regal anterior, reglementând criteriile în jurul cărora a fost dobândit statutul de sportiv de performanță și măsurile de clădire asociate acestei calități, cu intenția de a îmbunătăți inserția în societate și de a facilita dedicarea sportului de primă clasă a celor care au exercitat și sunt echipați cu acest rang de sportivi de performanță.

Această reînnoire¹⁹, susținută de diverse instituții și agenți sportivi, a dus la o reflecție asupra schimbărilor care trebuie luate cu prioritate, luând în considerare, în principal, raportul comisiei speciale a Senatului, „privind statutul sportivilor la sfârșitul carierei în sport”. În mod similar, Legea organică a educației nr. 2/2006, care permite realizarea măsurilor de formare a sportivilor care rămân în programele sportului de performanță, a însemnat o referință imperativă.

Scopul acestei reguli este de a stabili condițiile, cerințele și procedurile pentru calificarea sportivilor de înaltă performanță și a sportului de performanță, precum și măsuri care să promoveze atât integrarea lor în diferitele formațiuni ale sistemului educațional, iar și în cazul sportivilor de elită, stabilesc un alt tip de măsuri pentru promovarea devotamentului pentru sportul de nivel înalt, pregătirea tehnică a acestuia, precum și inserția în câmpul de muncă și viața socială.

Abordează definiția nivelului de top, precum și a sportivului de performanță, în scopul punerii în aplicare a măsurilor de sprijin prevăzute în termenii de studii, cu scopul de a extinde beneficiarii acestor măsuri.

Alte măsuri relevante sunt extinderea duratei statutului de sportiv de performanță, care va fi de 5 și 7 ani, conform cazurilor specifice, identificarea sportivilor de elită cu dizabilități fizice, boli intelectuale sau senzoriale, boli psihice și includerea de noi competiții sportive în care se poate accesa statutul de sportiv de performanță. Toate aceste măsuri sunt reflectate în prezentul decret regal și sunt completate cu alte măsuri din standardele industriei, cum ar fi elaborarea legii impozitului pe venit a persoanelor fizice sau a statutului de reglementare a serviciului public.

Articolul 2 din Decretul regal 1467/1997 reglementează definiția sportului de performanță, a sportivilor de elită și a sportivilor de performanță.

¹⁸ https://www.csd.gob.es/sites/default/files/media/files/2018-09/BOE_Real_Dcreto_DAN_y_Alto_Rendimiento.pdf

¹⁹ <https://www.csd.gob.es/en/csd/organization/basic-legislation/high-performance>

1. În sensul prezentului decret regal, sportul de performanță este considerat o practică sportivă care este de interes pentru stat, deoarece constituie un factor esențial în dezvoltarea sportului, datorită stimulului pe care îl presupune pentru promovarea sportului de bază și pentru rolul său reprezentativ în Spania în testele sau competițiile sportive internaționale oficiale.

2. Sportivii de nivel înalt vor fi cei care îndeplinesc criteriile și condițiile definite la articolele 3 și 4 din prezentul decret regal, și sunt incluse în rezoluțiile adoptate în acest scop de secretarul de stat-președinte al Consiliului Sportiv Superior în colaborare cu federațiile sportive spaniole și, după caz, cu comunitățile autonome. Calitatea de sportiv de performanță va rămâne până la pierderea acestei condiții, în conformitate cu prevederile articolului 15 din prezentul decret regal.

3. Fără a aduce atingere competențelor comunităților autonome, vor fi considerați sportivi de performanță și li se vor aplica măsurile prevăzute la articolul 9 din prezentul decret, în ceea ce privește monitorizarea studiilor, acelor sportivi cu licență eliberată sau aprobată de federațiile sportive spaniole, care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții:

a) au fost selecționați de diferitele federații sportive spaniole pentru a reprezenta Spania în competiții oficiale internaționale la categoria absolută, cel puțin o dată în ultimii doi ani;

b) au fost selecționați de diferitele federații sportive spaniole pentru a reprezenta Spania în competiții oficiale internaționale la categorii de vârstă mai mici decât absolut, cel puțin o dată în ultimii doi ani;

c) să aibă calificarea de sportivi de performanță sau echivalentul acestei calificări în comunitățile autonome, în conformitate cu reglementările lor. Măsurile de sprijin derivate din această condiție vor fi prelungite pentru o perioadă de maxim trei ani, care va începe din ziua următoare datei la care comunitatea autonomă a publicat ultima dată statutul sportivului de performanță;

d) urmează programe organizate de federațiile sportive spaniole din centrele de înaltă performanță recunoscute de Consiliul Sportiv Superior;

e) urmează programe de specializare organizate de federațiile sportive spaniole, incluse în Programul național de dezvoltare a tehnicii sportive dezvoltat de Consiliul Sportiv Superior;

f) urmează programe de perfecționare organizate de federațiile sportive spaniole;

g) urmează programe organizate de comunitățile autonome sau de federațiile sportive autonome, în centrele de tehnologie recunoscute de Consiliul Sportiv Superior.

Acreditarea calificării de sportiv de performanță va fi realizată de Consiliul Sportiv Superior sau comunitatea autonomă, după caz.

Articolul 3. *Cerințe pentru dobândirea și acreditarea statutului de sportiv de performanță.*

1. Secretarul de stat/Președintele Consiliului Sportiv Superior va acredita calitatea unui sportiv de performanță, numai acelorora a căror performanță și clasificare îi plasează printre cei mai buni din lume sau din Europa, în conformitate cu criteriile selective stabilite în prezentul decret regal și anexa acestuia, la propunerea Subcomisiei tehnice de monitorizare prevăzută la articolul 8 din prezentul decret regal.

2. Rezoluțiile secretarului de stat și președintele Consiliului Sportiv Superior care recunosc statutul unui sportiv de performanță vor fi publicate în „Monitorul Oficial de Stat”.

3. Nu vor putea accesa calitatea de sportivi de performanță următorii:

a) Acei sportivi care nu sunt contribuabili ai Impozitului pe Venitul Persoanelor și își au reședința fiscală într-un stat sau teritoriu considerat paradis fiscal. În acest scop, sportivii care nu sunt contribuabili ai impozitului pe veniturile personale trebuie să dovedească țara în care își au reședința fiscală prin prezentarea unui certificat de rezidență eliberat de autoritățile fiscale competente din țara respectivă.

b) Sportivii ale căror rezultate, chiar și cei care îndeplinesc criteriile prevăzute în prezentul decret regal, au fost obținute reprezentând o altă țară decât Spania.

c) sportivii care, sunt lipsiți de cetățenia spaniolă și care concurează în numele Spaniei, permițându-le acest lucru Regulamentul Federației Sportive Internaționale, și nu dețin statutul de rezidenți în Spania în conformitate cu prevederile Legii Organice 4/2000, din 11 ianuarie, privind drepturile și libertățile străinilor în Spania și integrarea lor socială și în reglementările sale de aplicare.

Articolul 4. *Criterii de evaluare pentru accesarea statutului de sportiv de performanță.*

1. Sportivii care dețin o licență federativă de stat sau cu o licență regională aprobată și care participă la competițiile organizate de Federațiile Internaționale care reglementează fiecare sport sau de către Comitetul Olimpic Internațional, pot obține statutul de sportiv de performanță, fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute de Comisia de evaluare a sportului la nivel înalt, și să îndeplinească criteriile cerute în anexa prezentului decret regal, în funcție de apartenența la oricare dintre următoarele grupuri:

Grupa A: sportivii de categorie absolută, care participă la modalități și / sau probe olimpice.

Grupa B: sportivii de categorie absolută, care participă la modalități și / sau teste non-olimpice, definite și organizate de federațiile internaționale în care sunt integrate federațiile spaniole.

Grupa C: sportivii cu categoria de vârstă sub absolut (între 22 și 15 ani) care participă la modalități și / sau probe olimpice.

Grupa D: sportivii cu categoria de vârstă sub absolut (între 22 și 15 ani) care participă la modalități și / sau probe non-olimpice, definite și organizate de federațiile internaționale în care sunt integrate federațiile spaniole.

Grupa E: sportivii cu categorii de vârste mai mici decât absolutul (între 20 și 15 ani) care participă la modalități și / sau probe olimpice din categorii absolute.

Grupa F: sportivii cu categorii de vârstă mai mici decât absolutul (între 20 și 15 ani) care participă la modalități și / sau probe non-olimpice din categorii absolute, definite și organizate de federațiile internaționale în care sunt integrate federațiile spaniole.

2. Toate grupele prevăzute în secțiunea anterioară vor fi structurate pe rând, în funcție de tipul de probă în care concurează sportivul, tipul de performanță evaluată și, în cazul testelor non-olimpice, de asemenea, în funcție de numărul țărilor participante la competiție.

Articolul 6. Propunerea pentru dobândirea calității de sportivi de performanță.

1. Federațiile sportive spaniole vor prezenta subcomisiei de monitorizare tehnică, într-un model standardizat, propunerea sportivilor care candidează pentru a obține calitatea de sportivi de performanță, după obținerea rezultatelor cerute pentru această calitate, în conformitate cu criteriile stabilite de acest decret regal și anexa sa. De asemenea, vor fi exprimate meritele sportive ale sportivilor propuși, precum și celelalte extreme care, dacă este cazul, sunt stabilite de Comisia de Evaluare a Sportului de Performanță.

Propunerea corespunzătoare fiecărui sportiv trebuie să fie prezentată la sfârșitul competiției în care respectivul sportiv a obținut rezultatul în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa acestei prevederi. În orice caz, perioada maximă de depunere a cererii va fi de șase luni de la încheierea concursului în cauză.

2. În mod excepțional, federațiile sportive spaniole pot propune, de asemenea, Comisiei de Evaluare a Sportului de Performanță, prin raportare motivată, să fie calificați ca sportivi de performanță cei care participă la teste, modalități sau competiții de relevanță internațională, și care nu sunt prevăzute în anexa la prezentul decret regal, precum și acei sportivi care din motive obiective de natură tehnico-sportivă nu respectă cerințele prevăzute în anexă. Termenul limită pentru depunerea acestor solicitări va fi cel prevăzut în secțiunea anterioară.

Articolul 7. Comisia de Evaluare a Sportului de Performanță

1. Pentru aplicarea efectivă a prezentului decret regal, în cadrul Consiliului Sportiv Superior s-a înființat Comisia de Evaluare a Sportului de Performanță, care se va întruni cel puțin o dată pe semestru, cu funcțiile și componența determinate de acest standard.

2. Funcțiile Comisiei de Evaluare a Sportului de Performanță vor fi:

- a) Propuneri, după caz, pentru modificarea anexei la prezentul decret regal.
- b) Calificarea sportivilor de performanță a acelor sportivi care, fără a îndeplini criteriile prevăzute la articolele 4 și 5, merită, având în vedere cariera sportivă și relevanța socială, de a obține această condiție.
- c) Aprobă, anual, cazurile excepționale ale federațiilor sportive spaniole, ale căror competiții internaționale nu sunt conforme cu cele stabilite în anexă.
- d) Determină modelul standard în care federațiile sportive spaniole trebuie să depună propunerile candidaților pentru obținerea statutului de sportiv de performanță, și stabilește datele care trebuie să figureze în ele.
- e) Face propuneri legate de sportivii de performanță.
- f) Orice altceva care i-ar putea fi încredințat de către secretarul de stat-președinte al Consiliului sportiv superior în legătură cu sportul de performanță.

3. Componența Comisiei de Evaluare a Sportului de Performanță este formată din Președinte, membrii și secretar.

4. Secretarul de stat /Președintele Consiliului sportiv superior, poate delega unul dintre reprezentanții Consiliului sportiv superior în Comisie, și va ocupa funcția de președinte al Comisiei de evaluare a sportului de performanță.

5. Secretariatul Comisiei va fi condus de un funcționar din Consiliul Sportiv Superior numit de secretarul de stat/președinte al Consiliului sportiv superior.

6. Membrii Comisiei de evaluare a sportului de performanță vor fi numiți de Comisia executivă a Consiliului Sportiv Superior, cu excepția șefilor subdiviziunilor generale de promovare sportivă și a sportului paralimpic și de competiție înaltă, care vor fi membri din oficiu. În plus față de cele de mai sus, urmează să fie membri ai Comisiei de Evaluare a Sportului de Performanță:

- a) Trei reprezentanți ai Consiliului Sportiv Superior, numiți la propunerea președintelui agenției.
- b) O persoană cu prestigiu recunoscut în domeniul sportului la nivel înalt, numită la propunerea secretarului de stat-președinte al Consiliului Sportiv Superior.
- c) Doi reprezentanți ai federațiilor sportive spaniole, desemnați la propunerea lor, unul reprezentând sporturile de echipă și celălalt reprezentând sporturile individuale.
- d) Un reprezentant al Comitetului Paralimpic spaniol, numit la propunerea sa.
- e) Doi reprezentanți ai comunităților autonome, numiți la propunerea lor.

f) Un reprezentant al Comitetului Olimpic spaniol, numit la propunerea sa.

g) Doi reprezentanți ai universităților publice numiți de secretarul de stat / președinte al Consiliului Sportiv Superior, la propunerea Comisiei permanente a Comitetului spaniol pentru sportul universitar.

h) Trei sportivi de nivel înalt, unul reprezentând sporturile olimpice, unul reprezentând sporturi non-olimpice și altul reprezentând sporturi paralimpice, numiți după consultarea cu cele mai reprezentative asociații de sportivi din aceste domenii.

i) Un reprezentant al asociației de entități locale cu cea mai mare prezență la nivel de stat, desemnat de secretarul de stat-președinte al Consiliului Sportiv Superior la propunerea asociației menționate anterior.

7. Mandatul membrilor aleși va fi pe o perioadă de patru ani, și poate fi reînnoit pentru o nouă perioadă.

Articolul 9. *Măsuri pentru promovarea antrenamentului și educației și facilitarea accesului la diferitele oferte de formare ale sistemului educațional, pentru sportivi de performanță și de elită.*

1. Accesul la studii universitare.

2. Învățământ secundar obligatoriu.

3. Învățământ post-obligatoriu.

a) Pregătire profesională.

b) Bacalaureat.

4. Activități artistice.

5. Activități sportive.

6. Educația adulților.

7. Cotele de rezervare de spațiu la care se face referire în secțiunile anterioare ale aceluiași articol trebuie menținute în diferitele chemări efectuate pe parcursul anului.

8. Pentru a face compatibile studiile cu pregătirea sau activitatea sportivă a sportivilor de performanță sau de elită, administrațiile competente vor adopta măsurile necesare pentru a reconcilia educarea lor cu responsabilitățile și activitățile sportive. De asemenea, universitățile din propria structură vor ține cont de această condiție în legătură cu solicitările de modificare a programelor, grupurilor și examenelor care coincid cu activitățile lor, precum și cu privire la limitele de permanență stabilite de universități și, în general, în legislația educațională.

9. Consiliul Sportiv Superior poate semna acorduri cu comunitățile autonome, universitățile și instituțiile de învățământ private, astfel încât sportivii de elită sau de performanță să se poată bucura de condiții speciale în ceea ce privește accesul și permanența acestora, respectând în orice caz, cerințele academice generale pentru acces.

10. Consiliul Sportiv Superior va implementa măsurile necesare pentru a permite sportivilor de elită sau de performanță, care sunt nevoiți să își schimbe locul de reședință din motive sportive să își continue pregătirea în noul lor loc de reședință.

11. În vederea compatibilizării studiilor cu pregătirea și participarea la competiții a grupului de sportivi de elită sau de performanță, se va promova executarea Acordurilor sau Convenții cu autoritățile educaționale competente, pentru implementarea programelor academice care oferă sprijin celor care au dificultăți în menținerea ratei normale de participare.

12. La rândul său, Consiliul Sportiv Superior, în colaborare cu diferiți agenți de antrenament, va promova programe de pregătire profesională pentru sportivii de elită sau de performanță, pentru a face compatibile practicile și antrenamentele sportive, în oricare dintre modalitățile de pregătire: față în față, mixt și la distanță.

Articolul 10. Măsuri referitoare la încorporarea și permanența sportivilor de performanță pe piața muncii.

1. Consiliul superior al sportului poate încheia acorduri cu companii și alte entități și instituții, pentru a oferi sportivilor de performanță condiții pentru pregătirea lor tehnico-sportivă compatibilă cu plăcerea unui loc de muncă.

2. Consiliul Superior al Sporturilor va promova măsuri de creditare pentru cei care dețin sau au deținut calitatea de sportiv de performanță.

Articolul 14. Măsuri în legătură cu beneficiile fiscale.

1. Sportivii de performanță vor beneficia de scutirea prevăzută la litera m) de la articolul 7 din Legea 35/2006, din 28 noiembrie, de la impozitul pe veniturile personale și modificarea parțială a legilor fiscale privind impozitul pentru societățile comerciale, impozitul din veniturile nerezidenților și din active, cu limita și cerințele stabilite la articolul 4 din Regulamentul privind impozitul pe venit asupra persoanelor fizice, aprobat prin Decretul regal 439/2007, din 30 Martie.

2. Sportivii de performanță vor beneficia de măsurile incluse în a unsprezecea dispoziție suplimentară a Legii 35/2006, din 28 noiembrie, privind impozitul pe veniturile personale și modificarea parțială a legilor privind impozitele pe Companii, din veniturile nerezidenților și de patrimoniu.